

: Posamezne številke po 4 vinarje. :

„JUTRO“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 1/6. uri zjutraj, a ob ponedeljkih ob 9. uri zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnisti v mesečno K 1.—, z dostavljanjem na dom K 1.20; s pošto celoletno K 18.—, polletno K 9.—, četrtletno K 4.50, mesečno K 1.50. Za inozemstvo celoletno K 28.—.

JUTRO

Neodvisen političen dnevnik.

: Posamezne številke po 4 vinarje. :

Uredništvo in upravnisti je na Miklošičevi cesti št. 8. Dopisi se pošiljajo uredništvu, naročnina upravnisti. Ne-frankirana pisma se ne sprejemajo, rokopi se ne vračajo. Za oglase se plača: petit vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglašnju popust. Za odgovor se priloži znamko.

Ivan Hribar — zopet župan!

Včeraj je živila cela Ljubljana v pravi mrzlici in samo eno vprašanje je bilo vsem na ustih: Kaj bo? Povsod se je govorilo samo o seji občinskega sveta, ki je imela biti zvečer ob šestih in pri kateri se izvoli nov župan. Ob 5. uri popoldne je bilo pred magistratom že dosti ljudi, ki so nestrno pričakovali zunaj — vstopnic pač niso mogli vsi dobiti — konca seje, da bi izvedeli rezultat volitve.

Mestna policija je bila vsa na mestu, vladni uradniki so se sprehajali po trgu orožniški oficirji po stranskih ulicah, a vladni detektivji so švigali med občinstvom in pridno vlekli na ušesa vsako besedo.

Občinski svetniki so prihajali počasi in resni so bili njihovi obrazi, gospodje so se zavedali resnosti položaja in občinstvo je z nekim spoštovanjem gledalo svetnike, ki imajo braniti čast slovenske prestolnice, čast slovenskega naroda.

Galerija je natlačeno polna; tudi tam se vidi vse polno. Občinski svetniki so v posvetovalnici, ali se pa sprehajajo po hodnikih, ali o volitvi nočejo govoriti z nikomur, četudi mnogi poskušajo, da bi kaj izvedeli še pred sejo. Ob šesti uri zavzame županovo mesto podžupan dr. Tavčar, ki ima voditi sejo, a zraven njega sedi vladni zastopnik deželnovladni svetnik Kremenšek.

Dr. Tavčar pozvoni in občinski svetniki stopijo v dvorano. Prisotni so vsi — samo oni, ki so c. kr. uradniki, so se opravičili.

Dr. Tavčar prečita znano pismo barona Schwarza, v katerem mu sporoča kot podžupanu, da cesar ni potrdil izvolitve Ivana Hribarja ljubljanskim županom. Vrš se torej nova volitev in podžupan prečita dotična zakonska določila.

Obč. svetnik dr. Oražen se oglasi k besedi, a podžupan mu je ne dovoli.

Pristopi se k volitvi. Skrutinatorja sta obč. svetnika Lenč in dr. Majaron. Glasovnice se hitro izpolnijo in izročijo skrutinatorjem, ki jih štejejo in polglasno citata. Sliši se samo tiho šepetanje: Ivan Hribar, Ivan Hribar

Dr. Majaron vstane in proglasi rezultat: glasovalo je 23 obč. svetnikov in dobil je: Ivan Hribar 22 glasov in en (gotovo Hribarjev) glas je dobil dr. Tavčar, Hribar je torej izvoljen soglasno!

Gromovit, dolgo trajajoč aplavz v dvorani in na galeriji, odkoder dežuje cvetje, s katerim je Hribar skoraj ves zakrit. Burni živjo-klici nočejo pojenjati, vse se veseli, da je občinski svet tako možato odgovoril vladi in tako sijajno rešil čast Ljubljane in slovenskega naroda.

Podžupan dr. Tavčar vpraša Hribarja, ako sprejme izvolitev, ta vstane in začne govoriti o vzrokih njegove nepotrditve, kakor je izvedel za nje od barona Schwarza.

Hribarjev govor je bil dolg in temeljit. Glavni vzrok je parlamentarno in sploh politično delovanje Hribarjevo. Vlada mu očita, da ni bilo pravilno njegovo postopanje povodom septemberskih dogodkov, da je nasprotnik vojaštva in da se je preveč eksponiral v novoslovanskem gibanju. Hribar se ne opravičuje, nego možato, odločno zavrača in pobija vsa ta očitavanja, a pritrjujejo mu obč. svetniki in galerija; odo-

bravanje je večkrat tako burno, da mora pretrgati govor. Končno izjavlja: Žalil bi Vas, cenjeni tovariši, ako zopetne izvolitve ne bi sprejel in te besede so izzvale pravi vihar navdušenja, živjo-klici niso hoteli vtihniti in zopet je padalo cvetje z galerije v dvorano na obč. svetnike in posebej na župana Hribarja.

Bil je to izreden prizor. Občinstvo je bilo radostno, da je rešena čast Ljubljane, a obč. svetniki so bili z vso pravico ponosni, ker so v polni meri storili svojo dolžnost.

Občinski svetnik dr. Oražen priglasil nujni predlog, da se dā eni ljubljanskim ulic ime Ivana Hribarja. Vtemeljevanje nujnega predloga je bilo kratko ali jedrnat. Dr. Oražen je rekel, da smo Slovenci pre-siromašen narod, da bi odlikovali Ivana

Hribarja tako, kot on to zasluži in za to se mu vsaj na ta način izkaže priznanje in hvaležnost. Predlog je bil sprejet brez debate.

* * *

Na trgu pred magistratom je bilo vse polno ljudi, ki jih je — bog ve zakaj in čemu? — policija razganjala. Kmo je prišel na ulico župan Hribar, ga je množica navdušeno pozdravljala in ga je hotela spremiti, ali na frančiškanskem mostu so se postavili policaji, vladni uradniki in detektivji in zaprli občinstvu pot! Smešno, nad vse smešno!

Povsod je bil mir, ker Ljubljanci so veseli, da je Hribar zopet župan in naš ljubi Božidar Černe se je zopet — blamiral. Ubogi orožniki! Smilijo se nam reveži, ki morajo brez vsake potrebe čepeti že toliko časa po raznih dvoriščih, a smilijo se nam tudi davkoplačevalci, ki bodo morali plačati ta šport, Božidarja Černeta!

Baron Schwarz je doigral.

Država, ki hoče biti med evropskimi velesilami vevleugledna, mora vso pozornost obračati, da funkcijonira njen vladni aparat z vso največjo natančnostjo, pazljivostjo in spretnostjo. Nikdar in nikoli bi ne smela evropska velesila pokazati večjih vladnih slabosti in kaj posebno bi se morala varovati presenečenj in iz njih izvirajočih nesmrtnih blamaž. Ministri in njim pridelen štab uradništva imajo nalogo vladati v korist in zadovoljstvo svojih podanikov državi pa v čast in ponos. Iz čim višje instance prihajajo vladni ukrepi in odloki tem zanesljivejši, tem popolnejši morajo biti. Naravnost sveta dolžnost pa je, da se v vsaki državi predlože vladarju kot reprezentantu države samo to, kar je najboljšo, najpametneje in najumestneje. Največje zlo za državo in za ljudstvo pa nastaja v državi, kjer vladarja napačno informira nesposobna birokracija.

Kranjski deželni predsednik baron Schwarz je imel pri padcu župana Ivana Hribarja prvo in zadnjo besedo. Minister notranjih zadev Haerdlt se je skliceval na izjavo barona Schwarza. Ministrski predsednik Bienerth je na podlagi informacij barona Schwarza predložil cesarju dekret, da se izvolitev župana ne blagovoli potrditi. Župana Ivana Hribarja nepotrditve je izzvala v vseh političnih krogih avstrijskih živahen odpor. Celotno nemškonskonalni krogi vidijo o županovi nepotrditvi kršenje občinske avtonomije in protidemokratske vladni akt, ki jemlje ljudstvu težko izvojevane pravice.

Vprašanje nepotrditve župana Ivana Hribarja zanima tudi izvendrjavne kroge in se o njem razpravlja osobito v francoskem časopisu.

Je torej izven vsakega dvoma, da je to vprašanje eminentne važnosti in da ni za vlado vseeno, kako se zaključi.

Baron Schwarz je, kolikor smo se informirali, poročal ministrstvu glede Hribarjeve potrditve v tem smislu, da je to zadnji udarec narodnonapredni stranki, ki bo na nepotrditve župana Hribarja odgovorila stem, da bo z največjo ponižnostjo zavrgla župana Ivana Hribarja, kar se pa ni zgodilo, ker se zgoditi ni smelo.

Danes je bil za ljubljanskega župana sedmič izvoljen Ivan Hribar, ki je izvolitev tudi sprejel. Ljudstvo odobrava odločni nastop občinskega sveta in vidi v tem zadovoljenje za žalitev, ki jo je prizadjal slovenskemu narodu baron Schwarz. Kaj poroče k zopetni izvolitvi minister Haerdlt in kaj ministrski predsednik Bienerth, ne vemo. Vsekako je to zanje veliko presenečenje. Ako bi imela iz Ljubljane prave informacije in bi slutila, kako bo Ljubljana odgovorila, bi se ne spustila v tako riskantno zadevo, ki spravlja sedaj celo vlado v nevarnost, državo pa v sramoto. Ministri gredo, če dādo vladarju take informacije. Gospod baron Schwarz, pojdit v penzijo tudi Vi! Vi ste krivi Hribarjevega padca, Vi ste krivi Hribarjeve zopetne izvolitve! Vlada sicer lahko postavi vladnega komisarja v Ljubljani, ali madež, ki ste ga s svojimi informacijami prizadeli državi, ostane. Naša vlada je za eno blamažo bogatejša, naša vlada je še v večji parlamentarni zagoti.

Splošni pregled.

Po aneksiji Koreje.

Koreja ni več samostojno cesarstvo. Japonska vlada je aneksijo že uradno razglasila in dala novi koloniji ime Cho-Sen. Korejanski cesar je moral brezpogojno prepustiti vse svoje vladarske pravice nad Korejo za vedno in brez vsake omejitve japonskemu cesarju. Prva naloga japonske vlade je bila, pomiriti ljudstvo in je privaditi na novo vlado. To svojo nalogo je Japonska izborna rešila. Japonski guverner je objavil uraden razglas, s katerim se vsem revnim Korejancem odpuste še vsi neplačani, oziroma zaostali davki, obenem pa pozivlja tudi k miru. Sam korejanski cesar je — seveda na pritisk japonske vlade — izdal na ljudstvo oklic, da naj miruje in se brezpogojno pokori novemu vladarju, ki bo z vso vnaemo skrbel za procvit in blagor naroda.

Turčija proti izvolitvi Venizelosa.

Turčija je odposlala na evropske vele-vlasti posebno noto, v kateri protestira, da so bili Venizelos in drugi Krečani izvoljeni v grško narodno skupščino in izjavlja, da so ti volilni rezultati naravnost iz-zivanje Turčije, kljub temu, da namerava

LISTEK.

MICHEL ZÉVACO:

Otroci papeža.

Roman iz rimske zgodovine.

[82]

„Ne, gospod, vstopite vi sami . . . Brž! . . . Oh,“ je dodal Spadacappa, zapazivši v vitezovih očeh iskro nezaupnosti, „zaupajte mi, gospod!“

Vitez je še enkrat pogledal Spadacappa, ki mu je odgovoril z nemo gesto ugovora: nato je skočil s konja, stopil v kapelico in potegnul Kapitana za seboj. Spadacappa pa je zaprl vrata in skočil zopet na sedlo.

Skozi razpoko v vratih je mogel Ragastens videti in slišati vse, kar se je godilo na cesti. Z eno roko oklepaje ročnik svojega meča, drugo pa na nosnicah Kapitana, kate-rega je ščipal, da mu zabrani razgetanje, je čakal s tisto svojo mrzlo neustrašnostjo, ki mu je dajala toliko moč, ter si v duhu že prirejal načrt poslednjega boja.

„Če je ta človek izdajalec — tako je premišljal sam pri sebi — sem izgubljen . . . Toda saj nisem imel izbire . . . Ah . . . glej, so že tu!“

Zares je pridrevila iz plutovega gozdička četa jezdecev v viharnem galopu. Tvorilo jo je kakih petdeset jezdecev, na čelu njih pa je dirjal častnik.

Spadacappa, držeč se pokraj ceste, se jim je z mirnim korakom napotil naproti.

„Stoj!“ je ukazal častnik, ko ga je zagledal. „Ohé, mož, odkod prihajate?“

„Iz Napolja, vaše Veleblagorodje . . . Namenjen pa

sem v Rim, da izpolnim tam zaobljubo in da vidim svetega Očeta.“

„Ali ste srečali kakega jezdeca, ki bi se mu videlo, da beži?“

„Jezdeca? Seveda vaše Veleblagorodje . . . Celo govoril sem z njim.“

„Ah, ah? . . . Kaj pa je dejal?“

„Vprašal me je, če je to res cesta v Napolj, in ko sem mu odgovoril, pa se je spustil zopet v galop, kakor da mu je cel regiment hudičev za petami . . .“

„Imamo ga! In — še to mi povejte — za koliko menite, da je pred nami?“

„Pičlo uro . . . Toda če mi hočete verjeti, si lahko to uro jako skrajšate . . .“

„Kaj naj storimo v ta namen? Govorite, pa vam v plačilo jaz sam obljubim, da pridete k papežu v avdijenco . . .“

„Ah, vaše Veleblagorodje, kolika radost . . . Vidite torej, če jezdite še kake pol ure, boste imeli dve cesti pred seboj. Tista na desno dela velik ovinek, in po njej je jezdil človek, ki ga zasledujete; druga, na levo, pa je bližnjica . . . če krenete po njej, si prihranite dobre pol ure časa.“

„Naprej!“ je zarjul častnik. „Naš je! . . . Vrli mož, pridite me jutri počakat v Svetoangelski grad, kjer bom na straži, da dobite svoje plačilo . . .“

V divjem golopu je zdirjala četa dalje. Cez nekaj minut je gosti oblak prahu, ki se je dvigal izpod konjskih kopit, izginil na Napoljski cesti. Zdaj je Spadacappa odprl kapelico; Ragastens je stopil na prosto in skočil na konja.

„Torej, gospod vitez, ali ste videli? Ali ste slišali?“

„Ničesar! . . . Govoril sem s svetim Pankracijem, ki je patron te cerkve,“ je rekel Ragastens z usmevom.

„Ah!“ je dejal Spadacappa ves otrpel od začudenja. . .

„Ali vam je odgovarjal?“

„Da: povedal mi je, da ti odpušča vse grehe, kar si jih storil.“

XXVII.

Gostilna „Pri vilicah“.

Ragastens je zajahal na stezo, ki mu jo je bil pokazal Spadacappa. Dve uri je jezdil molče in se je od časa do časa obračal do svojega spremljevalca — ali slugo kakor sta se bila domenila — z vprašanjem, v katero stran mu je zaviti.

Proti poldnevu sta dospela na severno stran Večnega mesta, ki sta ga bila zjutraj zapustila na južni. Glad je pričel nadlegovati Ragastensa. Poklical je Spadacappa.

„Kako zajtrkuješ,“ ga je vprašal, „kadar nimaš ničesar jesti, in tudi ne denarja, da bi šel v gostilno?“

Sluga je iztegnil roke proti par drevesom, ki so sredi polja iztegala svoje krevljaste veje, pokrite s širokim, zobčastim listjem.

„Smokve!“ je dejal enostavno.

„Smokve! To teši žejo in glad obenem!“

„Samo da še niso čisto zrele . . .“

„Ah, kaj zato! . . . Teciva tja!“

Ko sta dospela do dreves, je hotel Spadacappa zlesti v eno izmet njih.

„Daj, da zlezem jaz!“ je dejal Ragastens. „To me bo spominjalo časov, ko sem iztikal po monstronžkih gozdih za šojevimi in po montmartrskih za kosovimi gnezdi . . .“

(Dalje.)

Venizelos odložiti vsa svoja mesta na Kreti. Velevlasti najbrže ne bodo pripustile, da postane Venizelos ministerski predsednik, ako takoj ne odloži svoj poslanski mandat na Kreti. Turška vlada izjavlja, da je položaj skrajno nevaren, vendar pa hoče počakati, kaj ukrenejo najprej velevlasti.

Govor nemškega cesarja v Kraljevcu.

Govor nemškega cesarja Viljema v Kraljevcu je izzval po vsej Nemčiji velikansko ogorčenje. Viljem je zopet enkrat pošteno zavozil. Seveda skušajo sedaj vladi prijazni listi vsebino govora na vse mogoče načine olepšati in zmanjšati utis. Znani voditelj socijalnih demokratov v Nemčiji, Bebel, je na vprašanje, kaj meni o govoru nemškega cesarja, odgovoril čisto kratko: „Hohenzollerci ostanejo vedno Hohenzollerci.“ Da je tudi nemškega kancelerja Bethmanna-Hollwega cesarjev govor jako neprijetno dirnul, je čisto umljivo. Bethmann-Hollweg se bo moral na vsak način enkrat za vselej zavarovati pred zopetnimi takimi izbruhi nemškega cesarja. Položaj nemškega kancelerja je jako dobro karakteriziral znani publicist Harelen, ki pravi: „Najpomembnejši korak Bethmanna-Hollwega, da se izogne nevarni situaciji, je ta, da naznani svojo demisijo. Toda kancler tega gotovo ne bo storil, ker smatra cesarjev govor samo za epizodo njegovih političnih izbruhov. Sicer se pa mora na te navade nemškega cesarja privaditi sleherni kancler.

Tres faciunt collegium.

Čitatelji „Jutra“ se gotovo še spominjajo sodnijske obravnave proti odgovornima urednikoma „Jutra“ in „Slov. Naroda“, ki sta bila tožena, da sta šla na daljše potovanje ne da bi prej odložila odgovorno uredništvo. Obravnava je bila takrat preložena, ker sta oba tožena urednika zahtevala, da sodišče pozove visokoblagorodnega gospoda barona Schwarza, ki je podpisal ovadbo, k razpravi, da dokaže, da sta toženca res potovala.

Nova razprava v tej zanimivi zadevi še ni določena, ali ona bo zelo zanimiva, ker dobita gg. Plut in Pustoslemšek tovariša v osebi g. Štefeta, odgovornega urednika „Slovenca“ radi enakega „pregreška“ in tako se bo dala občinstvu izredna prilika gledati pred sodiščem istočasno odgovorne urednike vseh treh ljubljanskih slovenskih dnevnikov, tožene radi „pregreška“ proti enemu paragrafu.

In tudi g. svetnik Potrato bo gledal, ko bo videl pred sabo tri „grešnike“, ki se nikjer ne morejo ujediniti razun — pred njim! In začel se bo razgovor:

„Gosp. Pustoslemšek, vi ste bili v Sofiji in niste za časa svoje odsotnosti odložili odgovornega uredništva „Slov. Naroda“.

Gosp. Pustoslemšek vstane in poreče z vso resnostjo:

„Prosim, v ovadbi je napisano, da sem bil v Sofiji in jaz prisežem z vsemi prsti obeh rok in nog, da niti ne vem, kje se nahaja to mesto.“

Gosp. svetnik Potrato bo moral priznati, da niti on ne ve, kje se nahaja to mesto in tudi g. Schwarz, ki je sicer znan kot posebno brihten mož, bo moral sam priznati, da ne ve, kje je in ako sploh obstoji kako mesto z imenom Sofija.

„Gosp. Plut, vi ste bili v Belgradu in niste smatrali za potrebno, da bi za časa svoje odsotnosti odložili odgovorno uredništvo „Jutra“ — nadaljuje g. svetnik Potrato razgovor.

Gosp. Plut se ni mara kapricirati, da bi prisegel, njegov odgovor je kratek:

„Prosim, da se mi dokaže, da sem bil res odsoten iz Ljubljane.“

In baron Schwarz bo začel dokazovati: „Moji detekтиви, ki spremljajo g. Pluta na povsod kamor se obrne, so mi javili svoječasnno, da ga nikjer več ne vidijo, niti v cerkvi, niti v kavarni in ko so potem vprašali njegovo gospodinjjo, ako mu pripravlja vsak dan postelj, je ona to zanimala in je rekla, da ima g. Plut čudno navado, da spi enkrat doma, potem pa zopet ne, ali da ji nikdar ne pove kod hodi, kje spi in kaj dela. To je jasen dokaz, da je bil g. Plut v Belgradu, ker kje bi sicer mogel biti?“

Nad to bistroumnostjo obstrmi gotovo gosp. svetnik Potrato, drž. pravdnik, zapisnikar, občinstvo in tudi — g. Plut, ki bo tako frapiran, da gotovo takoj skesan prizna, da je zakrivil zločin in obljubi svečano, da odloži v prihodnje odgovorno uredništvo, ako se oddalji iz Ljubljane samo za par korakov, n. pr. ako poseti na Viču ali v Mostah kako veselico.

Gosp. svetnik Potrato se obrne na „tertium in collegio“:

„Gosp. Štefe, vi ste bili 14 dni v Monakovem in niste odložili odgovornega uredništva „Slovenca“.

Gosp. Štefe skoči po koncu in vpraša ves jezen:

„Kdo me je pa denunciral? (Glas iz občinstva: „Slovenec“ sam, ker se je na-

hajalo na njem ves čas vaše ime kot odgovornega urednika). Sicer pa odločno protestiram proti temu, da bi se z uredniki „Slovenca“ tako postopalo kot z uredniki „Jutra“ in „Slov. Naroda“, ker to ni nobena pravica, ako se zahteva tudi od urednikov katoliških listov, da bi respektilno določbe tiskovnega zakona; za njih so merodajne samo tisku prijazne določbe tega zakona, a tisku sovražne določbe so veljavne samo za urednike liberalnih listov...“

Tako približno se bo vršila ta zanimiva obravnava, ki že danes opozarjamo na njo cenjeno občinstvo. O razsodbi danes še ne poročamo, ker nam ni znano mnenje g. svetnika Potrato o temu velezanimivem slučaju! Vsekakor pa upamo, da obtoženi uredniki ne pridejo na vislice, posebno za to ne, ker je čisto slučajno obtoženi tudi urednik Schwarzovega „Leibjournala“ — „Slovenca“. To, in samo to, reši Pluta in Pustoslemška — — —

Dnevne vesti.

Iz uredništva. Z današnjim dnevom prevzamem zopet odgovorno uredništvo „Jutra“. — Milan Plut.

Jutrovci so zmagali. Samo en glas gre po Ljubljani in po deželi: „Jutrovci so zmagali!“ Dr. Tavčar je nocoj sanjal o samih Jutrovcih in Skalaših. Odkar so leta 1908. Sokoli vrgli pri „Sokolski zvezi“ dr. Tavčarja, še ni bilo takega poraza stare ošabne liberalne klike. Z današnjim dnem je postavljen mejnik ko so se izkristalizirale razmere v narodno-napredni stranki in ko so prvokrat mladini pošteno našeskali starine.

Dr. Trillerju! Izzvani konstatujemo: 1. da je poročilo o klubovi seji občinskega sveta v včerajšnji jutranji številki „Slov. Naroda“ falzifikat, ker takega predloga kluba sprejel ni; 2. da je to poročilo zlagano, ker ni klub sklenil, da sta dr. Tavčar in dr. Triller „popolnoma neprizadeta in čisti vseh znanih obdolžitev nekorektnega postopanja v zadevi nepotrditve župana Hribarja“. Res pa je, da se je v klubu stvar tako pojasnila in dognala kot je pisalo „Jutro“ namreč, da sta postopala omenjena gospoda nekorektno za hrbtom občinskega sveta in izvrševalnega odbora. Tudi se je vprašalo pod kakimi pogoji bi bil dr. Tavčar izvoljen za župana; 3. da se je vršilo glasovanje v soglasju z županovo izjavo le v tem jeli sta omenjena gospoda postopala s slabim namenom ali po nerodnosti, katero vprašanje ostane brzčas tudi še potem stvar naziranja posameznih ljudi ko bi pojasnil zadevo tudi že dvorni svetnik Ploj; 4. da je prišla notica v „Narod“ četudi je bil klubov sklep držati klubovo razpravo in sklepe pod častno besedo tajne; 5. da je edinole zasluga „Jutra“, da se je stvar pravočasno razkrila in nakana preprečila; 6. da se dr. Triller tudi s to zvijačo in tudi tako „zaupnico“, ki si jo je stavil sam, ne opere; 7. da bi bilo za stvar boljše, ako bi se ne skrival za dr. Tavčarjevim hrbtom.

Onemogla jeza. Predvčerajšnjem je dr. Tavčar še upal, da bo postal župan ljubljanski, dr. Triller pa deželni odbornik. Še isti večer so jima občinski svetniki izkazali veselje. Včeraj pa je bil dr. Tavčar kot ljubljanski župan definitivno obglavljen. Sedaj stresa jezo nad tržnim nadzornikom Ribnikarjem in ga toži. Pred par dnevi je še skušal g. Ribnikarja na magistratu disciplinirati, in si je lastil županske pravice, ki jih on kot podžupan nima. Mislil je, da so definitivni magistratni uradniki njegovi slugi, s katerimi lahko pometa, pa se je motil. Sedaj ga toži pri sodišču. Najbrž pa se bo čez nekaj dni zopet tamkaj premislil. Dr. Tavčarju in dr. Trillerju bo ta sodna razprava še presedala. Cisto prav pa je, da pride stvar pred sodišče. Gospoda bi drugače pogajanja za županski stolec tajila celo življenje.

Nečuvčna drznost. Deželni predsednik Schwarz je bil povsem siguren, da postane župan ljubljanski dr. Tavčar, kdo ga je tako informalno, o tem danes še nečemo pisati. Da bi na Dunaju o „velesposobnem“ deželnem predsedniku dobili nov dokaz, je hotel že dan pred volitvijo, t. j. na večer po seji kluba občinskih svetnikov poročati ministrstvu, da je zdaj volitev dr. Tavčarja zagotovljena tudi formalno. Prosil je tedaj občinskega svetnika dr. Tavčarja, naj mu po klubovi seji nemudoma telefonira v vladno palačo, kakšen je izid posvetovanja. Mislimo, da dr. Tavčar ni telefoniral. Moral pa bi tako on kakor ves občinski svet se odločno zavarovati proti insinuiranju, da bo izdal kdo klubove sklepe, informiral vladno o namerah občinskega sveta in ji stem pripravi ter olajšal korake zoper Slovence.

Kdo je bil včeraj najbolj blamiran? Bili so štirje, ki so se kosali, kdo se je bolj blamiral: 1. Dr. Tavčar, kojega životopis je „nekdo“ izročil nemškimi listom na Dunaju. Dasi bi bil lahko že pred 15 leti postal župan in potem še petkrat, so ga ljubljanski občinski svetniki odklonili. Volili so ga tedaj le nemški časopisi, vlada in

klerikalci; 2. baron Schwarz, ki se je zanašal na vpliv in besede dr. Tavčarja, a zastonj čakal pri telefonu od ponedeljka zvečer; 3. „Slovenec“, ki je še včeraj ob 6. uri zvečer prinesel debelo tiskano notico, da bo dr. Tavčar župan, Hribar pa podžupan; 4. dr. Triller, ki odslej sploh nikogar več ne bo pozdravljaj.

Strašno! „Slovenec“ javlja, da sta bila v nedeljo v Ljubljani dva srbska oficirja in da sta „konferirala“ z nekimi osebami, potem pa zopet odpotovala. Res, strašna reč! Sedaj prihajajo v Ljubljano še srbski oficirji in kmalu pride menda sam — princ Jurij, ki pohrusta vse klerikalce! Pa pustimo šalo na stran in vprašamo „Slovenca“ rajše s kom sta dotična dva zdnevno srbska oficirja konferirala in — o čem? Kar tako namigavati je jako komodno, ali tudi — nepošteno.

Iz ljudske šole. C. kr. okrajni šolski svet v Postojni je provizoričnega učitelja v Hotedršici, Dominika Brica imenoval šolskim voditeljem v Colu. Albin Stritar, učitelj na ljudski šoli v Postojni je imenovan provizoričnim učiteljem v Solkanu na Goriškem. C. kr. okrajni šolski svet v Kamniku je imenoval Pavlo Bregant za provizorično učiteljico v Sv. Martinu, učitelja Avgusta Klančarja pa provizoričnim voditeljem dekliske ljudske šole v Kamniku.

Hmeljevi nasadi na ljubljanskem barju. Ker so se hmeljni nasadi na ljubljanskem barju tudi letos zelo dobro obnesli, nameravajo nasade precej povečati.

Prodaja blejskega grada. Kakor poroča „Fremdenblatt“ je blejski grad kupil dunajski industrijalec Winkler za 600.000 K. Winkler namerava spremeniti grad v sanatorij.

Mednarodni muzej za jamsko znanstvo v Postojni. Kranjski deželni odbor je dovolil odboru za zgradbo jamskega muzeja v Postojni 1000 K podpore.

Zadruga gostilničarjev in kavarjarjev v Ljubljani je pričela zopet s pripravami za gostilničarsko-kuharski tečaj, ki se ima prirediti v mesecih novembru in decembru letošnjega leta. Ker je še od lanskega leta mnogo prijav, katerim se pa radi preobilice priglasičenih ni moglo ugoditi, se namerava letos, ako bodo prijave tudi tako mnogoštevilne kot prejšnja leta, prirediti celo dva tečaja za Kranjsko in sicer enega v Ljubljani, drugega pa združeno z deželno zvezo gostilničarskih zadrug, na Notranjskem in sicer v Postojni. Opozarja se tedaj vse gostilničarje in gostilničarke po deželi in mestih, da se za tečaj kar najbolj zanimajo in ne odlašajo s priglasitvijo. Vse podrobnosti se bodo priobčevala v ljubljanskih dnevnikih. Dopise je pošiljati na zadrugo.

† Paolo Mantegazza. Dne 28. avgusta je umrl v svoji vili v Santo Terenzo svetovno znani italjanski filozof psiholog Pavlo Mantegazza. V 1870 do 1890. so vzbujala njegova dela, ki jih je napisal, v vsem kulturnem svetu veliko pozornost, on je prvi psihološko obrazložil razne duševne pojme, sploh so bila njegova dela, ki jih je pisal v lahkem in razumljivem feljtonističnem slogu prva poljudna dela na polju psihologije in antropologije. Najznamenitejša njegova dela so: Psihologije ljubezni, sovraštvo veselja in žalosti. Njegov filozofski princip je bil: „Najprej fizika, potem metafizika, najprej zemlja potem nebo.“ V „Psihologiji ljubezni“ ostro biča sedanje razmere v človeški družbi, ki so dosti krive propadanja človeštva. Sicer so njegove ideje včasih malo pretirane, a Mantegazza je sam izjavil, da on piše in čuti kot Italjan. — Rodil se je leta 1831. v Monzi, študiral je v Paviji, Milanu in Pizi, prepotoval vso Evropo. Leta 1860. je bil imenovan profesorjem za patologijo v Paviji, odkoder je odšel po desetih letih kot profesor antropologije v Florenco, kjer je ustanovil antropološko-etnografski muzej. Izdajal je tudi antropološko revijo, ki je v nji priobčeval svoje znanstvene razprave kot n. p. „Nervozno stoletje“, Tri Gracije, „Življenska modrost mladine“, „Študije o spolnih vprašanjih“, „Uganke ljubezni“ in utopistični roman „Leto 3000 san iz bodočnosti“.

Razstavljeni trg v Pragi. Kakor poročajo iz Prage, bo tam v dneih 17. do 29. septembra v Strelnem otoku razstavljeni trgi českih izdelkov, ki ga priredi „Narodno gospodarsko društvo v Pragi.“ Opozarjamo slovenske interese na to razstavo. Morda bi bilo mogoče prirediti na razstavo skupen slovenski izlet. Kakor nam „Narodnogospodarsko društvo“ poroča, se bodo take razstave redno ponavljale in se bo dala prilika tudi drugim slovanskim narodom, da tam razstavijo svoje izdelke in s tem opozore nanje najširšo slovensko javnost.

Društvene vesti.

Zahvala. Prostovoljno gasilno društvo v Mostah izreka tem potom slavnim društvom, ki so se udeležili pogreba načelnika in ustanovnika gasilnega društva v Mostah, Frana Zakotnika, najsrčnejšo zahvalo. Posebno se zahvaljuje za udeležbo ljubljanskemu telovadnemu društvu „Sokol I.“ z odsekom v Mostah, podružnici C. M. D. in veteranskemu društvu v Mostah. S Franom

Zakotnikom je legel v grob eden najgilejnjih in najbolj priljubljenih občanov.

Odbor.

„Slovenske Filharmonije“ oddelek koncertira danes ob ugodnem vremenu od 8. do 12. zvečer na vrtu hotela „Tratnik“, (Zlata kaplja). Vstopnina 40 v. — Drugi oddelek igra v hotelu „Tivoli“ od pol 5. ure popoldne naprej. Vstop prost.

Pravda proti Hladniku in ženi.

Včeraj od tričetrt na 10. uro popoldan se je začela pravda radi poskušene umora proti Fran Hladniku in njegovi ženi Emiliji. Ta obravnava je med vsemi, ki so se kedaj vršile v Ljubljani, gotovo ena najbolj zanimivih, že radi slučaja in dejstva, potem pa tudi radi radovednosti, s katero jo je pričakovalo nestrpno mnogo občinstva. Občinstvo je že več dni poprej povpraševalo za vstopnicami in ni ne smatramo za potrebno, da bi posebno govorili o obtožnici, ki navaja vse to, kar se je že takoj iz početka govorilo in pisalo o zadevi. Prehajamo k obravnavi.

Predseduje deželnosodni svetnik Vederjak, votanta pa sta nadsvetnik Travnar in svetnik Luschan. Kot zapisnikar fungira dr. Zupanc, državno pravdnikstvo vodi dr. Neuperger, zastopnika pa sta, za Hladnika ex offio dr. Ravnihar, za ženo Emilijo pa dr. Švigelj.

Hladnik govori odločno, presekano in ležerno, ter pove, da je za ljudsko šolo študiral še gimnazijo v Kranju, kjer je pa padel, kar je pa na to popravil s svojim štiri leta trajajočim odličnim študijem v Turinu. — Ko zasliši Hladnik imenovanje svoje matere Marije Hammerlitz, zarudi do ušes, a njegova mati, se vidi, da ne more prav vstopiti v dvorano. — Obtožnica se prične čitati ob 10. uri 10 minut in v tem trenutku se tudi zgrudi onemogla gospa Hammerlitz na tla, ker ne more prenesti misli, da bi bil njen sin radi tako groznega dejstva na zatožni klopi. — Fran Hladnik se ne smatra krivim v nobeni točki, kar odločno razodene in njegova žena tudi ne.

Emilija Tolazzi je spoznala Hladnika pred dvema leti, ko je prišel v Logatec. Ona je sirota in je bila takrat 28 let stara. Nikdo njenih ljudij ni maral Hladnika. Ona ne ve, kaj je delal z denarjem in kam ga je spravljaj, ker se za to ni brigala, pove pa, da sta se vedno zelo rada imela. V Logatcu je čula, da je nekdo poslal g. Hammerlitzovi strup in ker se je govorilo o njenem možu, je hotela v Trst, da poizve o tem. Ona pravi, da ji je nekoč mož svetoval, da naj gre z njim v Italijo, ne ve za kaj, ali ona pravi, da ni ne pičice pisala, kar se jej podtika. Ona ni bila nikoli v kritičnem času v Ljubljani in kar je izpovedala, se je zgodilo pod vplivom preiskovalnega sodnika. Seveda, ker je še Piacentini tako sigurno govoril, je mislila, da je res njen mož kriv.

Hladnik pravi, da je bil nekoč v Ljubljani z avtomobilom, ker je oblubil nekemu Gostiši, da pride. Tega pa ni našel. Iz Ljubljane je šel zopet v Trst, ali od tam je rekel, da gre v Istro vino kupovat. Tega pa ni storil, ampak ostal je v Trstu (opravka Hladnik v zadregi ni prav znal navesti) in od tam je šel v Monte Carlo igrat. Seboj je imel 1600 kron, od katerih je zaigral 900 kron. Prišel je iz Monte Carla je začul, da je nekdo poslal njegovi materi strup in izprva si ni pri tem nič posebnega mislil. Potem pa je začel tuhtati. Sam je šel na policijo in odtod na sodišče v Ljubljano vprašat, kaj je na tem. Tu so ga zaprli. On pravi, da bi res bil šel v Italijo, ali v kritičnem trenutku ga je opozoril neki Pegan na to, da ne bi bilo varno, ker bi ga potem še le začeli prav sumiti.

Z nenavadno odločnostjo trdi Hladnik, da ga je edino Piacentinijeva laž dovedla na zatožno klop. Piacentini je velikanski pijanec, s katerim sta se večkrat shajala. Hladnik zanika, da bi vedel kaj o kaki pisavi in pravi, da žena prav gotovo ni ničesar pisala. Za pismo, ki je bilo poslano „Piccolu“ on nič ne ve, a ženo je obdolžil krivde pisanja le, ker je dr. Grasselli — preiskovalni sodnik — za gotovo pravil, da je žena pisala naslove. Sicer pa smatra ženo za popolnoma nedolžno.

* * *

Ob 3. uri 5 minut popoldne se je obravnava nadaljevala.

Hladnik je prišel samozvestno in nepobit, dočim je žena prihitela v dvorano. Čez nekaj trenutkov ji začne zagovornik dr. Švigelj nekaj prav intimno razkladati, kar vzbudi pozornost. Hladnik se zagovarja, da si ni prilastil nobenega materinega denarja, pač pa je imel 700 do 800 K svojega denarja, kar je podedoval od nekega bratranca. Vzroka za materino smrt ni imel: prvič ni bilo sovraštva in drugič si je obetal od žive matere več dobička kakor od mrtve. Nadalje pojasnjuje svojo lesno trgovino in barantijo z vinom. Pripoveduje, kako je propadel s sferisterijem. Kliče za

pričo nekega Albertija, ki je njegov dober znanec.

Temu sledi čitanje pisem, ki jih je dvojice Hladnik iztihnotal iz zapora. Prave priče se še le sedaj začno zaslišavati. Prva pride na vrsto njegova mati Marija Hammerlitz. Ona hoče govoriti. Govori zelo medlo in pripoveduje, kako je sin nekoč vzel svoji gospodnji 10 K svojega denarja, kar pa ni bila tatvina. Ženitvi je bila protivna le, ker ni imel eksistence. Jeze pa ni bilo. Ona govori vobče zelo razbremenilno. Stara Hammerlitzovka je zelo ljubeznjiva in v teku svojega govora se celo tako zamisli, da se obrne proti sinu, mu s povzdignjenim glasom odpušča namišljeno dejanje in mu slednjič pade krog vrata z vročim poljubom. Občinstva se loti razburjenost, vse je ginjeno, marsikdo si briše solze.

Dr. Švigelj izprašuje uprav diplomat-sko g. Hammerlitz. Izve se, da Hladnik in Milka Tollazijeva niso ni kazali ni imeli nikakega sovraštva napram nji.

To pove tudi 48 let stari očim Rudolf Hammerlitz.

Dr. Levičnik kot priča pozna Hladni-kove in Hammerlitzove, a opravke z njimi ni imel. Zaslišane to tudi druge priče, ka-kar Franc Malenšek, Ciril Haviček. Mihael Mahnič, Lad. Krišman, Marija Bogataj, Fr. Gorjanc, Narija Sandomani, Adolf Mulley, Val. Kovač, ali vsi pravijo, da ali na pošti v Ljubljani kritičnega dne niso opazili Hladnika, ali pa, da morajo o njem pove-dati, da je trezen človek. O nji pravijo, ka-teri so za to pozvani, da ne vedo za ni-kako sovraštvo napram starim; sploh vse, kar se izpove, je za obtoženca skrajno ugodno.

Kot poslednja priča je zaslišan gosto-besedni Viktor Stua, trgovec iz Trsta, ki govori nemško. Tudi to se glasi za Hlad-nika zelo ugodno.

Tekom obravnave je Hladnik tolmačil cel poizkus zastrupljenja s tem, da je Pia-centini storil vse, kar se očita njemu. Za-deva je zelo zapletena in zato tembolj za-nimiva, ko bode danes zaslišan sam Pia-centini iz Trsta, od katerega zavisi vse. V njegovih rokah je sedaj usoda dveh ljudi. On odloči.

Najnovejša telefonska in brzajavna poročila.

Poslanec Mastalka o politični situaciji.

Praga, 30. avgusta. Poslanec Ma-stalka je na shodu pred svojimi volilci iz-javil, da so uspehi dosedanje češke poli-tike skrajno žalostni. Med češkimi poslanci je neobhodno potrebna edinost, za katero so potrebne sledeče tri točke: 1. Skupna odgovornost; 2. prenehanje političnih pre-pirov med posameznimi češkimi strankami in 3. enotno trajno vodstvo. O jesenskem zasedanju avstrijskega državnega zbora se je izrazil, da je položaj za barona Bienen-thera skrajno neugoden. Nepotrđitev ljubljanskega župana, državnega poslanca Ivana Hribarja bo napravila ministrskega predsedniku še mnogo neprijetnih ur. S tem, da ni potrdil za Slovence tako zasluženega moža in enega najbolj vzornih avstrijskih slovanskih županov, je pokazal, da nikakor ne mara še prenehati s svojo protislovansko politiko. Zakon o letošnjem ljudskem štetju pa je naravnost izzivanje vseh Slovanov, posebno pa Čehov.

Slavnosti na Cetinju.

Cetinje, 30. avgusta. Včeraj pred-poldne sta kralj Nikita in kraljica Milena praznovala petdesetletnico svoje poroke. V to svrhu se je vršila v 450 letni, takozvani valaški cerkvi slavnostna služba božja. Iz cerkve sta kralj in kraljica odšla v novo vladno palačo, pred katero so jo pričako-vali vsi člani rodbine. Tu so pozdravili in čestitali kralju člani diplomatskega zbora, poslanci skupščine in zastopniki pravo-slavne, mohamedanske in rimske cerkve. Nato se je vršil pred kraljevsko dvojico slavnosten defile šolske mladine, ki je pri-redila kralju viharne ovacije. Skrajno ganljiva je bila scena, ko so pred kraljem de-filirali stari vojščaki iz leta 1860. Kralj se je najprej zahvalil za ovacije, nato pa vsa-kega vojščaka posebej poljubil. Konečno se je poklonila kralju še dolga vrsta al-banskih žen, ki so se kralju za njegovo naklonjenost zelo prisrčno zahvalile.

Kolera na Dunaju.

Dunaj, 30. avgusta. Zdravstveno stanje na Dunaju je najboljše. Opazil se ni niti eden nov slučaj kolere in je vsaka nevarnost popolnoma izključena.

Škofijska konferenca na Dunaju.

Dunaj, 30. avgusta. Letošnje ško-fijske konference, ki se bodo vršile v ško-fijski palači na Dunaju, se ne bodo ude-ležili samo škofje, ampak tudi zastopniki različnih škofij. Na konferenci se bo pred-vsem obravnavalo o boromejski encikliki in nje posledicah.

Mednarodni socijalistični kongres v Kodanju.

Dunaj, 30. avgusta. Posvetovanja na osmem mednarodnem socijalističnem

kongresu v Kodanju se nadaljujejo. Med delegati avstrijske socijalne demokracije se opaža velika needinost. Avstrijska sekcija obstoji saeno iz Nemcev, Rusinov in Lahov dočim nastopajo Čehi in Poljaki kot samo-stojne skupine. Rešitev spora v avstrijski socijalni demokraciji je predložena posebni komisiji, katere član je tudi češki socijalni demokrat poslanec Nėmec.

Sestanek grofa Aehrenthala s San Giuli-anom.

Solnograd, 30. avgusta. Minister grof Aehrenthal je prišel danes dopoldne ob 10. uri v spremstvu legacijskega svet-nika grofa Szaparyja semkaj in izstopil v hotelu „Europe“. Na kolodvoru sta spre-jela ministra deželni predsednik grof Schaff-gotsch in okrajni glavar. Ob pol 12. uri je italijanski minister di San Giuliano obiskal grofa Aehrenthala v njegovem salonu, na-kar sta imela oba ministra daljšo konfe-renco, kateri so prisostovali tudi avstrijski poslanik v Rimu Kajetan pl. Meray, itali-janski poslanik na Dunaju, vojvoda avarski, kabinetni šef di San Giuliana baron Fasci-otti in legalicijski svetnik grof Szapary. Konferenca je trajala do ene ure popoldne. Ob četrt na 2 je grof Aehrenthal vrnil svojemu kolegi obisk, nakar se je vršil v hotelu „Europe“ slavnosten dejeuner. Jutri se odpeljeta ministra z avtomobilom v Berchtesgaden.

Nemški izgređi Lovosicah.

Lovosice, 30. avgusta. Vsled češke sokolske slavnosti v Lovosicah so nastale velike nemške demonstracije. Nemci so kakor podivjane živine naskočili Čeha in jih več nevarno ranili. Nekaj nemški trgo-vec, ki je hotel udreti v „Češki dom“, je bil zasačen in aretovan. Velikanska mno-žica Nemcev je divjala po ulicah, prepe-vala „Wacht am Rhein“ in naskakovala po-polnoma mirne Čeha. Orožništvo in vo-jaštvo je moralo neprestano posredovati. Aretiranih je nebroj nemškutarskih razgra-jačev.

Listnica uredništva.

„Sotrudniku in naročniku“ priporočamo da se prvič gre slovenščine učiti, drugič splošne olike, da se bo znanprej podpisoval in tretjič obzirnosti, da bode svoje športne ekstravagance frankiral.

Listnica upravnštva.

G. G. Ž. Št. Peter: „Otroci papeža“ bodo šele, čez več tednov izšli, ker prej ne bode konca.

Lastnik, glavni in odgovorni urednik:

Milan Plut.

Tiska „Učiteljska tiskarna“ v Ljubljani.

Tužnim srcem javljamo vsem sorodnikom in znancem žalostno vest, da je naša ljubljena hčerka, oziroma nečakinja

Lea Verhove

včeraj zjutraj ob 7. uri po dolgi, mučni bolezni, previdena s tolažili svete vere v nežni starosti 23 let mirno zaspala v Gospodu.

Pogreb se vrši danes, dne 31. t. m. ob 5. uri popoldne iz hiše žalosti, Dalmatinova ulica št. 5 k last-nemu grobu pri Sv. Križu.

Ljubljana, 31. avgusta 1910.

Žalujoči ostali.

Mesto vsakega drugega naznanila.

Mesto vsakega drugega naznanila.

Mali oglasi.

Beseda 5 vln. — Za one, ki iščejo službe 4 vln. — Najmanjši znesek 50 vln. — Za informacije se plača 10 vln. — Pismenim vprašanjem je priložiti znamko 20 vln. — Pri malih oglaših ni nič popusta in se plačujejo v naprej; zunanji inserenti lahko v znakmah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Kupi se obrabljena kopirna preša, po ugodni ceni. Ponudbe na g. Hinko Privška, trgovca v Ljubljani „Na Friškovicu“. 212/3—3

Gospodična ima 8 razredov in trgovski tečaj z dobrim uspehom, želi vstopiti v službo in sicer najraje v pisarno. Vstop in plača po dogovoru. Naslov pove uprava „Jutra“.

Ženitna ponudba. Obrtnik, vdovec brez otrok, 52 let star z nekoliko premoženjem se želi seznaniti s pridno in varčno gospodično ali vdovo brez otrok čez 40 let staro. Ponudbe do 15. septembra pod šifro „Gospodinja“ poštno ležeče Ljubljana. 216/1—1

Gospodična veščina knjigovodstva, strojepljisa in stenografije, želi službe. Dopisi pod šifro „Pisarniška moč“ na inseratni biro „Jutra“. 215/1—1

Dobro ohranjen pianino se ceno prodaja na voglu Sv. Petra ceste (vhod Radeckega ceste št. 2, I. nadstropje. 214/1—1

S 1. septembrom se odda

- - lepa sobica - -

solidnemu gospodu ali gospodični Naslov pove upravništvo „Jutra“.

Lepo stanovanje

v I. nadstropju, obstoječe iz dveh sob, dveh kabinetov, terase in pritliklin se ceno odda s 1. novembrom t. l. v najem Pod Rož-nikom št. 242 v hiši vrtnarja Šustarja (poleg hiše g. Jerine.)

Matej Orehek, Ljubljana,

Kolodvorska ulica 26

(blizu južnega kolodvora) priporoča največjo izber raznovrstnega blaga, kakor: izgotovljenih moških, ženskih in otroških oblek in obuval domačega izdelka, najrazličnejših ročnih kovčkov za izseljence, ter sploh vseh galanterijskih predmetov. Priznana solidno blago! Čudovito nizke cene!

Fr. Ks. Casper

LJUBLJANA, Vegova ulica, v bližini realke.

Zaloga vsakovrstnega pohištva, hišnih oprav za spalne in jedilne sobe, vseh vrst tape-ciranega pohištva, naslanjačev, otomanov, kakor tudi pisarniških oprav, dalje različnih platnenih lesenih roló, žaluzij in železnih valjčnih zastorov.

Velika množina

izgotovljenih oprav za spalne in jedilne sobe vedno na razpolago. — Priznalna pisma, ceniki : in vzorci na poljubno razpolago. :

Dve jako dobro upeljani

koncesiji

z vsem inventarjem sta naprodaj. Obrestu-jeta se dobro. Natančnejša pojasnila daje pisarna

Peter Mateliča

Škofja ulica št. 10.

? I ?
I K O
? O ?

Najboljša ura
sedanosti:
zlata, srebrna, tula,
nikelnasta in jeklena se dobi samo pri

? I ?
I K O
? O ?

H. SUTTNER

Ljubljana, Mestni trg.
!! Lastna tovarna ur v Švici. !!

? I ?
I K O
? O ?

Tovarniška var-stvena znamka:

? I ?
I K O
? O ?

„IKO“

Najboljše čistilo za čevlje

je neovrgljivo

Poleg kreme izdelujemo čistilo za kovine, vazelino, parketno voščilo in več drugih v to stroko spadajočih predmetov.

Vazelino in čistilo za kovine izdelujemo v prid družbe sv. Cirila in Metoda.

Kakovost naših predmetov je priznana iz-borna in cene konkurenčne.

GOLOB & VOLK, Ljubljana.

Mesto vsakega posebnega naznanila.

Potrjim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem pretužno vest, da je naša nepozabljena sestra, teta in svakinja, gospodična

Marija Hanss

lastnica instituta in posestnica zlatega zaslužnega križca

po dolgi in mučni bolezni, previdena s sv. zakramenti za umirajoče, danes ob pol 8. uri zjutraj sklenila svoje dolgotrajno življenje.

Pogreb predrage rajneke bo v četrtek, dne 1. septembra ob 5. uri po-poldne iz hiše žalosti Poljanska cesta št. 6 na pokopališče pri sv. Križu. Sv. maše zadušnice se bodo brale v farni cerkvi sv. Petra.

Ljubljana, dne 30. avgusta 1910.

Žalujoči ostali.

Prvi kranjski pogrebni zavod F. Doberlet, Ljubljana.

Cenjenim naročnikom, svojim prijateljem in znancem, kakor slavnemu občinstvu sploh naznanjam, da sem

preselil svojo čevljarsko obrt

s Kongresnega trga št. 13 v

Sodno ulico št. 3

ter se priporočam za blagohotno naklonjenost in za obilna naročila zagotav-ljajoč vedno točne, solidne in cene postrežbe.

Z odličnim spoštovanjem
IVAN ZAMLJEN, čevljarski mojster.

A. Lukič

Ljubljana, Pred škofijo 19
priporoča po znano nizkih cenah

obleke za šolsko mladino

najmodernejše površnike in pelerine za gospode in dečke. Vedno najnovejša konfekcija za dame in deklice. Strogo solidna postrežba,

Gabrijel Kladörotti

brivec in lasničar
Trubarjeva ulica šte. 2
(pri sv. Jakoba mostu).

Izdeluje vsa v lasničarstvo spadajoča dela, trpežno, okusno in po najnižji ceni. Istotam se kupuje zmešane in odrezane ženske lase po najvišji ceni.

Cena za delo kite samo K 2.40.

V hotelu „Tratnik“

„ZLATA KAPLJA“

Sv. Petra cesta šte. 27

danès koncert

SLOVENSKE FILHARMONIJE

Začetek ob 7. zvečer.

JULIJA ŠTOR Ljubljana, Prešernova ul. 5.

Največja zaloga moških, damskih in otroških čevljev, čevljev za lawn-tennis in pristnih

goisserskih gorskih čevljev.

Elegantna in jako skrbna izvršitev po vseh cenah.

POZOR!

POZOR!

Prostovoljna javna dražba!

Dne 2. in 3. septembra 1910, od 9. ure naprej, se vrši prostovoljna javna dražba restavracijske, hotelske in druge oprave

v skladišču g. JOS. ŠKRLJA, spediterja Dunajska cesta 29.

Za nakup jako ugodna prilika, na kar se občinstvo opozarja.

„Prve češke življenske zavarovalnice“.

Nadalje opozarjam tudi, da preskrbujem kulantno vsakovrstna posojila in kredite kakor: trgovske, stavbene, hipotekarne, uradniške in menične kredite.

Leo Franke, Ljubljana, Kongresni trg 6, pisarna I. nadstr.

AGRO-MERKUR

nakupovalna in prodajalna zadruga v Ljubljani r. z. z o. z.

priporoča gg gostilničarjem, hotelirjem in privatnikom priznano najboljša na Dunaju odlikovana zjamčeno pristna vina v steklenicah in sicer: Ljutomerski muškat, Sylvanec, Goriški rizling, Burgundec, Teran, Refoško in razna najfinejša vina. V lastnih sodih razpošilja: Pristni dolenski cviček, Ljutomerski šipon, ormoško, haložko, teran, refoško, vipavsko belo in črno istrsko kakor tudi drugo različno fino namizno vino. V zalogi ima pristno domačo slivovko in konjak, brinjevi sodi od 56 l naprej do 30 hl so vedno v zalogi.

Cena nizka, postrežba točna.

V Ljubljani se dostavlja na dom.

Telefon interurban šte. 129.

Valjčni mlin v Domžalah I. BONČAR, LJUBLJANA

Centralna pisarna in skladišče: Vegova ulica št. 6.

Priporoča pšenično moko izvrstne kakovosti kakor tudi otrobe in druge mlevske izdelke.

Zastopstvo in zaloga v Gorici:
Boštjančič & Gruden, Stolni trg št. 9.

Za šolsko mladino

so že prispele moderne obleke, površniki, športne suknje in pelerine za dečke kakor tudi najnovjša konfekcija za deklice. — Pošilja se tudi na deželo. — Cene jako nizke.

Angleško skladišče oblek

O. Bernatović
v Ljubljani, na Mestnem trgu št. 5

Žlindra

zajamčena po najnižji ceni

se dobi samo pri

Agro-Merkurju

v Ljubljani in Trstu.

— Dobe se tudi vsa druga gnojila. —

! Kolinska cikorija je najboljša !

FR. MALLY & dr.

Priporoča zarezano opeko, strojni strešnik, zidno opeko na stroj itd. najboljše kakovosti v poljubni množini. Za trpežnost zarezane opeke I. in II. vrste se jamči najobširnejše.

parna opekarna in tovarna za rezano opeko
v Sr. Gamelnih pri Ljubljani.
Pisarna v Ljubljani, Resljeva cesta št. 2.

Zaloga pive „Antonius-pivovarne“

Rimska cesta šte. 19 = v Ljubljani = Rimska cesta šte. 19

priporoča po najnižjih cenah svoje dobro uležano

marčno in à la bavarsko pivo.